

Mettes mirakel

Af Udfordringen 3. dec. 2015/49 (Læsetid: 5 minutter)

Som barn fik Mette en alvorlig bindevævssygdom, som har en 50 procents dødelighed. De andre 50 procent risikerer mange alvorlige komplikationer og vil ikke kunne få børn. Men det gælder ikke i Mettes tilfælde. Hun blev erklæret fuldkommen rask, har tre børn og tre børnebørn. Det skyldes Guds indgriben, mener lægen Poul Henning Krogh. (Modelfoto).

Min svigerinde risikerede at dø ung eller ende i kørestol. Men hun blev helt rask, fortæller læge Poul Henning Krogh.

Af Poul Henning Krogh

Et familiemedlem fortalte her i foråret om en ven, der havde fået dermatomyositis, som er en kronisk betændelse i skeletmuskulaturen. I løbet af tre måneder var vennen gået fra at være rask til at sidde på et plejehjem.

Susanne har været tæt på sygdommen, idet hendes lillesøster Mette fik den som barn. Den kom snigende. Til at begynde med fik den 12-årige Mette tunge arme, stive lårmuskler og en klodset gang. Da familien en dag var på skovtur, og Mette gentagne gange var snublet, besluttede man, at nu måtte der gøres noget.

Rammer 1 af 100.000

Mette kunne efterhånden meget vanskeligt rejse sig fra en stol eller komme ind og ud af en bil. Forværringen tog til. Efter et større udredningsforløb på Odense Sygehus fik Mette en meget sjælden diagnose: dermatomyositis. Sygdommen rammer 1 ud af 100.000.

Dermatomyositis er en alvorlig bindevævssygdom, som rammer den tværstribede muskulatur og huden. Ofte er det skulderens og sædets muskler, der bliver betændte og gradvist svækkes. Huden får et rødligt eller violet udslæt, hyppigst i ansigtet, på skuldrene og armene. Udslættet er ofte kløende, og hårtab er almindeligt. Hovedproblemet er nedsat kraft i overarmene, lårene og nakken samt udtalt træthed. Der kan være ledsmerter, feber, synkebesvær og vejrtrækningsproblemer – altså sygdomstegn fra indre organer.

Meget medicin – og mange bivirkninger

Lægerne forklarede, at Mette skulle igennem en større behandling med binyrebarkhormonet Prednisolon. Hun skulle formentlig behandles livslangt med dette præparat, og de måtte regne med, at Mette ville få mange bivirkninger på grund af den meget høje dosis. Prednisolon kunne mindske symptomerne, men ikke helbrede sygdommen. Mette ville blive lav af vækst, overvægtig og skulle ikke regne med at kunne få børn.

”

“Sygdommen kom snigende. Til at begynde med fik den 12-årige Mette tunge arme, stive lårmuskler og en klodset gang.”

Livet gik videre. Apotekeren fra Rudkøbing ringede og forklarede, at Odense Sygehus havde lavet en fejl. Den dosis Prednisolon til et barn kunne umuligt passe. Men dosisen var rigtig. I denne periode var Mette samlet set indlagt i Svendborg og Odense i mere end to måneder, og hun var væk fra skolen i et halvt år.

Dødelighed 50 procent

Behandlingsmulighederne er forbedrede, siden Mette fik diagnosen for over 40 år siden. Dengang var dødeligheden op imod 50 procent. I dag er den væsentligt mindre. Det med dødelighed vidste Mette heldigvis ikke.

Mette kunne kun lige komme op ad skoletrappen, hvis hendes veninde bar hendes taske. Senere har veninden fortalt Mette, at hun troede, Mette ville dø. I dag forventes fuld helbredelse for 50 procents vedkommende, mens resten enten dør eller har vedvarende aktiv sygdom med tilstødende komplikationer.

Mette, du vil blive rask

Der var mange, som bad for Mette rundt omkring i ind- og udland. Under en gudstjeneste i Svendborg, hvor Mette deltog under en udgang fra sygehuset, oplevede præsten under bøn, at Gud gav ham en sætning, som var en hilsen til Mette: Mette, du vil blive rask, og fra i dag vil helbredelsen starte.

Mette kæmpede sig igennem dagene med stærkt indskrænket bevægelighed. Da det var værst, var ti skridt det muliges kunst. Heldigvis kom der meget få og ikke særligt alvorlige bivirkninger af medicinen og ingen symptomer fra de indre organer. Det fantastiske var, at Mette fik det bedre fra kontrol til kontrol. Hver gang var der fremgang, hvilket ikke var noget, overlægen var vant til at se med denne sygdom.

Nedtrapning af den stærke medicin kom derfor på tale ret tidligt i forløbet, og langsomt blev der reduceret i dosis. På trods af dette blev der ved med at være en forbedring. Efter et år kom Mette til en sidste kontrol, hvor overlægen erklærede hende for fuldstændig rask.

Overlægen syntes, det var et fantastisk positivt forløb, og han havde undervejs undret sig over en så hurtig fremgang til trods for nedtrapningen. En anden pige i Danmark fik sygdommen på samme tidspunkt som Mette, og hun endte i kørestol.

I dag er Mette fortsat rask, og det med børnene – tja, Mette har i dag tre af dem og tre børnebørn.

Når underet sker

Mange kristne kan fortælle andre og lignende historier om helbredelser. Jeg kender til ateistiske videnskabsfolk, der under rejser til Brasilien har set så mange overnaturlige ting, at de ikke blot fik deres horisont udvidet – det gav ligefrem så meget stof til eftertanke, at de ændrede deres grundsyn på tilværelsen. De kunne ikke benægte det, som skete for øjnene af dem: Blandt andet så de blindfødte børn få synet igen. Forkrøblede løb rundt. Og synlige kræftknuder forsvandt øjeblikkeligt. For de 750 millioner karismatiske kristne i verden er sådanne oplevelser en del af livets virkelighed.

Bogen Kære Hr. Tyv indeholder 40 blogs af Poul Henning Krogh, bl.a. 'Mettes mirakel'.

Større end vi forstår

Har utallige af sådanne beretninger påvirket mit liv? Ja.

Har jeg selv bedt for syge, der er blevet raske både momentant og over tid? Ja.

Har jeg bedt for syge, der fortsat er syge? Ja.

Har jeg selv en ægtefælle, der fortsat har sygdommen fibromyalgi? Ja.

Er jeg glad og taknemlig for det danske sundhedsvæsen? Ja.

Skal troen, håbet og kærligheden ikke bevares i paradoksernes verden?

Bliver Gud ikke netop større, når han ikke passer ind i vores opfattelser af alting?

Udfordringen

Udfordringen giver dig kristne nyheder og emner fra ind- og udland hver uge.